

anses for at være stemmende med vor Tids meget naturlige Krav om, at offentlig og privat Virksomhed i videst mulige Udstrækning bør holdes ude fra hinanden.

Med Hensyn til Lovforslagets § 6, der angaar Formen, hvorunder der skal fastsættes Regler for Medlemmernes Adgang til at oppebære Statstilskud, har Udvalget delt sig i et Flertal og to Mindretal.

Flertallet (J. Andersen, Chr. Hansen, H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds], Jacobsen, Nøhr, Povlsen, Rørdam og Stauning) tiltræder Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt, som er enslydende med det af et Mindretal i forrige Rigsdagssamling fremsatte Forslag. Man anser den foreslaaede Form for at være saa rummelig, at alle de Forhold, der nødvendig maa tages i Betragtning, kan komme frem under Kommissionens Møde og blive udtrykt til Vejledning for Ministeren, der skal udstede Bekendtgørelsen med de almindelige Regler for Adgangen som ubemidlede Medlemmer til Sygekasserne.

Et *Mindretal* (Hegelund-Lange, Jensen-Sønderup, Kierkegaard, Lillelund, L. Rasmusen [Ribe Amts 4de Valgkreds] og J. Sørensen) har den Opfattelse, at det, som af Folketinget i Samlingen 1912—13 vedtaget, vil være at foretrække, at Rigsdagen ved direkte Beslutning hvert 5te Aar træffer Bestemmelser om, hvilke Regler der skal følges, naar Medlemmer skal optages i Sygekasserne, og naar det skal afgøres, hvorvidt et Medlems økonomiske Stilling efter Optagelsen maa siges at være forbedret i en saadan Grad, at vedkommende ikke bør medtages ved Beregningen af Statstilskuddet. I Overensstemmelse hermed har Mindretallet stillet Forslag under Nr. 1 om i § 6 at indsætte de Regler, der skal følges ved Sygekassebestyrelsernes og de bedømmende Udvalgs Afgørelse af de omhandlede Spørgsmaal. Som det vil ses af Ændringsforslaget, paalægges det Bestyrelserne for Sygekasserne, naar et Medlems Indtægt

eller Formue efter Optagelsen er kommet op over de fastsatte Højestebeløb, at foranledige, at de bedømmende Udvalg undersøger og derefter afgør, hvorvidt særlige Omstændigheder, saasom Indtægtens Art og Varighed, specielle Gældsforhold og lignende, maatte medføre, at vedkommende fremdeles bør medtages ved Beregningen af Statstilskuddet. Mindretallet mener, at der herved vil være aabnet Mulighed for at tage fornødent Hensyn til de Forhold, der i hvert enkelt Tilfælde paakræver Paaagtning ved Afgørelsen.

At denne af Mindretallet hævdede Opfattelse principielt vil være at foretrække, er blevet yderligere bestyrket ved de Udtalelser, der findes fremsat i Indenrigsministerens som Bilag 2 optrykte Skrivelse til Sygekasseinspektøren af 26. Januar 1914 og i Sygekasseinspektørens med Skrivelse af 9de Februar fremsendte Udcast til Bekendtgørelse i Henhold til det foreliggende Forslags § 6, 2det Stykke, der findes trykt som Bilag 3. Det fremgaar af de nævnte to Skrivelser, at saavel Indenrigsministeren som Sygekasseinspektøren fastholder den hidtil benyttede Regel, hvorefter „enhver til Arbejderklassen hørende Person er at anse som ubemidlet i Sygekasselovens Forstand, naar vedkommende ikke har anden Indtægt end den, han — maaske i Forbindelse med Hustru og Børn — erhverver sig i en Arbejdsgivers Tjeneste, og hans Formue ikke overstiger det til enhver Tid fastsatte Maksimum“. At denne Regel kan fraviges, naar vedkommende Lønarbejder er kommet op paa „en varig Gennemsnitsindtægt, der i ikke væsentlig Grad overstiger den normale Maksimumsindtægt for Arbejdere indenfor vedkommende Fag, og den paagældende derved tillige er blevet hævet til et højere økonomisk Plan end det store Flertal af Lønarbejdere“, vil ikke kunne ophæve de mindre heldige Forhold, der kan fremkomme ved Sammenligning med de Medlemmer af samme Sygekasse, der ikke er Lønarbejdere. Og Mindretallet finder, at Lønarbejdernes Fortrinsret til Statstilskud yderligere fremhæves ved, at den nævnte Hovedregel faar en Tilføjelse som